

אף על פי שיכולים להניח תפילה ממשך כל היום כולם (מן החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפילה בזמן התפילה, כמו גם ישראל שמניחים תפילה ומתחפלים בהם. (משיתת י"א שבט תשכ"ח)

אהבתך אה יי אלהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והוא תדברים האלהה, אשר אנחנו מצוין הימים, על לבך. ישנותם לבנייך וברכתם בם, בשבחך ביביתך ובבלבך ברוך ובשכברך ובគומך. וקשורתם לאות על לך, והוא לוטפת בין עיניך. ובתבוקתם על מזוות ביתך ובשעריך, והוא אם שמעו תשמעו אל מצותינו, אשר אנחנו מצוין אתכם היום, לאhabתך את יי אלהיכם ולעברו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונתקי פטר ארצכם בעתו יורה ומלךו, ואספת דגונך ותרישך וצידך. ונתקי עשב בשדה, לבכם, ואכלתך ושבעתך. תשמרו לכם פון יפתח לבכם, וספרתם וערכותם אליהם אחרים והשתתוויהם לך. וחורה אף יי בכם וצער את השמים ולא היה מטר והארמה לא נתן את יבולה, ואברחים מתרה מעל הארץ הפוכה אשר יי נתן לכם. ושםותם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם, וקשורתם אותם לאות על ידכם והוא לוטפת בין עיניכם. ולמתקתם אותם את גניכם לדברם בם, בשבחך ביביתך ובבלבך ברוך ובשכברך ובគומך. ובתבוקתם על מזוות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי גניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לחתת להם, בימי הימים על הארץ. ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על בגדיהם לזרעם, וננתנו על ציצית הבננה, פתיל תכלת. ותיה لكم לציצית, וראיתם אותו, וברתם את כל מצות יי, ועשיתם אתם, ולא תתורו אחריו לבכם ואחריו עניכם אשר אTEM זנים אמריהם. למען תופרו ועשיתם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני יי אלהיכם (אני יי אלהיכם) אמות.

נון לומר קודם התפילה:

תירני מקבל עלי מזוות עשה של אהבתך לרעך במקומו מזווה להתפלל בתפלי, את כל תפילה שחרית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי אלהינו ואלהינו אבותינו, שיבנה בית המקדש בימרה בימינו, ומנו חלכנו בחרחה. **אך צדיקים יודו לשמד ישבו ישראל את פניה.**

סדר הנחת תפילה

טוב להציג עצמו לומר ... גוסה והמודה והעל ידי וזה יזכיר את ה' הנזכר לעיל:
מולדת אני לפניה, מלך כי זקנים שהחותרת بي נשותי בחמללה, רבבה אמונהך.
מצווה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך ליזהר בה מאר ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שירך.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו
ו贊נו על הברי תורה:
והערב נא יי אלהינו אתידברוי תורה בפינו, ובפי כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו,
וצאצאי כל-עמך בית ישראל, בלבנו יודע שמה ולו מדוי:
תורך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מבכל העמים וגנתן לנו את תורה. ברוך אתה יי, נזמן
בתורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אברהן ואל-בנינו
לאמר מה תברכו את-בנוי ישראל אמרות להם:
יברך יהוה ויטמאך: יאך יהוה פניו אליך וווחך: ישא
יהוה פניו אליך ווישם לך שלום:
ושמו אה-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילה

הברכה הראשונה, (באמורתה מובנים הן על התפילהן של יד זה ון על התפילהן של ראש) נאמרת לפני הדלק הרוצה על שריר הקיבורת של היד השמאלית (איטר, הכתוב ביד שמאל מנה את התפילהן על יד ימין) באופן שתתפילה נוטות לעבר הגוף.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו
ו贊נו לתניהם תפlein:

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בון הנחת תפילהן של-יד לשלא-ראש לפני הדלק הרוצה על הראש
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוינו
ו贊נו על מזוות תפlein:

קריאת שם
שמע ישראל, יי אלהינו, יי אחד:
ברוך שם בגוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל יל, בן או בת - נס קבנ' קבנ' - והמשה חמוש וזה סדרו (תפילה) פרט משלו - לומר תפילה לדחם, חוקש - המשה חמוש והמשה חמוש (או ספר אחר של תורה) משלו למלוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלו - שלתוכה נתן צדקה (לבד משbeta ווומ טוב), מכיספו הפטרי (לבד משbeta ווומ טוב), מכספו הפטרי (לבד משbeta ווומ טוב), מכספו הפטרי (לבד משbeta ווומ טוב), מכספו הפטרי (לבד משbeta ווומ טוב)... שבתן יובל היה לקנות חי נפשו, ולהשתמש בו לזכרו האשים, ושבחבו על זה להלשם הארץ ומולאה" (או בראשיתביבות "להי") בצוותם - ודברים אלו היו ברשותו ואחריו ניניהם בחדרו, במקומות בולטים - את הקופה יש לבקש בחדר על ידי מסטר וכדומה, ועל ידי זה החדר כלוי יתפרק להדר ובית של זקקה".